

Ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων στο Όρος Θαβώρ

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Στην Ιερά Μονή Μεταμορφώσεως του Σωτήρος επί του όρους Θαβώρ προεξήρξε της Θείας Λειτουργίας την Κυριακή, 29η Μαρτίου/11η Απριλίου 2021 ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, υπεδεχθείς από τον ηγούμενο Αρχιμανδρίτη Ιλαρίων και την συνοδεία του.

Κατά το Κοινωνικό της θείας Λειτουργίας ο Μακαριώτατος κήρυξε τον θείο Λόγο:

«Ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ λέγων· διδάσκαλε, ἤνεγκα τόν υἱόν μου πρός σε, ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον. καί πολλάκις αὐτόν καί εἰς πῦρ ἔβαλε καί εἰς ὕδατα, ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ’ εἴ τι δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν σπλαγχνισθεῖς ἐφ’ ἡμᾶς. ὁ δέ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ τό εἰ δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα δυνατά τῷ πιστεύοντι. καί εὐθέως κράξας ὁ πατήρ τοῦ παιδίου μετὰ δακρύων ἔλεγε· πιστεύω, κύριε· βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ», (Μάρκ. 9,17-24).

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Σήμερον, Δ΄ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία ποιεῖται μνείαν τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος ἀφ’ ενός καί τοῦ υἱοῦ ενός πατρός, ὁ ὁποῖος ναί μέν πιστεύει, ἀλλ’ αἰτεῖται βοήθειαν ἐν τῇ ἀπιστίᾳ αὐτοῦ ἀπό τόν Χριστόν. Ἐπὶ πλέον δέ ὁ Εὐαγγελιστής Μᾶρκος δέν παραλείπει νά εἴπῃ ὅτι ὁ Χριστός «ἐδίδασκε γάρ τούς μαθητάς αὐτοῦ καί ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι ὁ υἱός τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καί ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καί ἀποκτανθεῖς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται», (Μάρκ. 9,31).

Ὁ Χριστός ἐν τῇ ἀπείρῳ Αὐτοῦ εὐσπλαγχνία θεραπεύει τόν «πνεῦμα ἄλαλον ἔχοντα υἱόν», τόν θεραπεύει, δηλαδή τόν ἐλευθερώνει ἀπό τήν δουλείαν καί τήν τυραννικήν αἰχμαλωσίαν τοῦ διαβόλου. «Γνώσεσθε τήν ἀλήθειαν καί ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς», (Ἰωάν. 8,32), λέγει Κύριος. Καί διερωτώμεθα «τί ἐστὶν ἀλήθεια;» (Ἰωάν. 18,38). Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὁ Χριστός κατὰ τήν ἰδίαν Αὐτοῦ μαρτυρίαν: «Ἐγώ εἰμί ἡ ὁδός καί ἡ ἀλήθεια», (Ἰωαν. 14,6). Τίνι δέ τρόπῳ γνωρίζεται ἡ ἀλήθεια; Διὰ τῆς πίστεως, ποίας δέ πίστεως, ὅτι ὁ Χριστός οὗτός ἐστιν ὁ υἱός τοῦ Θεοῦ», (Ἰωάν. 1,34) ὁ εἰπών «οὐ γάρ ἦλθον καλέσαι δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτωλούς εἰς μετάνοιαν», (Ματθ. 1,34).

Αὐτῆς ἀκριβῶς τῆς πίστεως εἰς τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ, τῆς πίστεως δηλονότι τῆς καλούσης εἰς μετάνοιαν καί τῆς ἐχούσης τήν δύναμιν

«πάντα δυνατά τῷ πιστεύοντι», (Μάρκ. 9,23) ἐκλήθη νά γίνῃ κοινωνός ὁ Πατήρ τοῦ δαιμονισθέντος υἱοῦ αὐτοῦ.

Εἰς τήν ἀντιφάσκουσαν κραυγὴν τοῦ ἀπεγνωσμένου πατρός «πιστεύω Κύριε, βοήθει μοι τῇ ἀπιστίᾳ», οἱ ἐρμηνεύοντες τούς λόγους τούτους Βίκτωρ Ἀντιοχεύς καί ἅγιος Κύριλλος Ἱεροσολύμων διακρίνουν τήν πίστιν εἰς δύο εἶδη. Ὁ μὲν Πατήρ Βίκτωρ λέγει: «Εἰ ἐπίστευσεν εἰπών Πιστεύω πῶς πάλιν φησὶν βοήθει μοι τῇ ἀπιστίᾳ; Διάφορός ἐστὶν ἡ πίστις. Ἡ μὲν εἰσαγωγικὴ ἡ δέ τελεία. Ἀρξάμενος οὖν πιστεύειν [ὁ πατήρ], ἐδέετο τοῦ Σωτῆρος διὰ τῆς αὐτοῦ δυνάμεως προσθεῖναι [νά προσθήσῃ] τό λεῖπον. Οὕτω καί οἱ μαθηταί ἔλεγον τῷ Σωτῆρι: «πρόσθες ἡμῖν πίστιν», (Λουκ. 17,5).

Ὁ δέ ἅγιος Κύριλλος Ἱεροσολύμων λέγει: «Τό γάρ τῆς πίστεως ὄνομα ἔν μὲν ἐστὶ κατὰ τήν προσηγορίαν [=ὀνομασίαν] διχῆ [=εἰς δύο] δέ διαιρεῖται. Ἐστὶ μὲν γάρ ἕν εἶδος τῆς πίστεως τό δογματικόν, συγκατάθεσιν τῆς ψυχῆς ἔχον· καί ὠφελεῖ τήν ψυχὴν καθὼς φησὶν ὁ Κύριος «ὁ ἀκούων μου τόν λόγον καί πιστεύων τῷ πέμψαντί με ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καί εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τήν ζωὴν», (Πρβλ. Ἰωάν. 5,24).

Δεύτερον δέ ἐστὶν εἶδος πίστεως τό ἐν χάριτος μέρει [= μέρος τῆς Χάριτος] παρά Χριστοῦ δωρούμενον· «ὧ μὲν γάρ διὰ τοῦ Πνεύματος δίδοται λόγος σοφίας, ἄλλω δέ λόγος γνώσεως κατὰ τό αὐτό Πνεῦμα, ἐτέρω δέ πίστις ἐν τῷ αὐτῷ Πνεύματι, ἄλλω δέ χαρίσματα ἰαμάτων, (Α΄ Κορ. 12, 9-9). Αὕτη τοίνυν ἡ κατὰ χάριν δωρουμένη πίστις ἐκ τοῦ Πνεύματος, οὐ δογματική μόνον ἐστίν, ἀλλὰ καί τῶν [πραγμάτων] ὑπέρ ἄνθρωπον ἐνεργητική». Ὅς γάρ ἂν ἔχη τήν πίστιν ταύτην, ἐρεῖ τῷ ὄρει τούτῳ μετάβα ἐντεῦθεν ἐκεῖ καί μεταβήσεται», (Ματθ. 17,20).

Αὐτήν ταύτην τήν πίστιν, τήν ὑπέρ ἄνθρωπον ἐνεργητικήν ἔλαβε παρά τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ὁ σήμερον τιμώμενος ὁσιος Πατήρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ Συγγραφεύς τῆς Κλίμακος τῶν ἀρετῶν. Αὐτήν τήν πίστιν, τήν ὑπό τῆς ἁγίας Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας παραδιδομένην καί τήν ἐκ πάσης [ἁγίας] Γραφῆς ὠχυρωμένην καλούμεθα νά ἀποκτήσωμεν καί τηρήσωμεν μόνην καί ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, παραγέλλει ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἱεροσολύμων.

Εἰς ταύτην τήν ἐνεργητικήν πίστιν, τήν φωτίζουσαν τήν ψυχήν τοῦ ἀνθρώπου μᾶς καθοδηγεῖ ἡ ἁγία ἡμῶν Ἀποστολική Ἐκκλησία διὰ τῆς νηστείας, τῆς ἐγκρατείας δηλονότι τῶν παθῶν, τῆς μετανοίας καί προσευχῆς τῆς ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἀκούουσα εἰς τήν φωνήν τοῦ θείου Παύλου: «ἐπί πᾶσιν ἀναλαβόντες τόν θυρεόν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τά βέλη τοῦ πονηροῦ τά πεπυρωμένα σβέσαι», (Ἐφεσ. 6,16).

Παρακαλέσωμεν τήν ὑπερευλογημένην Θεοτόκον καί Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἵνα ταῖς

πρεσβείαις αὐτῆς σύν ταῖς ἱκεσίαις τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Ἰωάννου τῆς Κλίμακος, ἀξιωθῶμεν προσκυνῆσαι τά θεῖα πάθη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, τοῦ ἐν τῷ ὄρει τούτῳ Θαβωρίῳ μεταμορφωθέντος καί προφθάσαι καί τήν ἀγίαν Αὐτοῦ Ἀνάστασιν. Ἀμήν, ἔτη πολλά!»

<http://jerusalem-patriarchate.info>